Pràctica amb ordinador 3. Filogènia mitocondrial

Principals Transicions Evolutives

2023-04-20

Preparació de l'ordinador

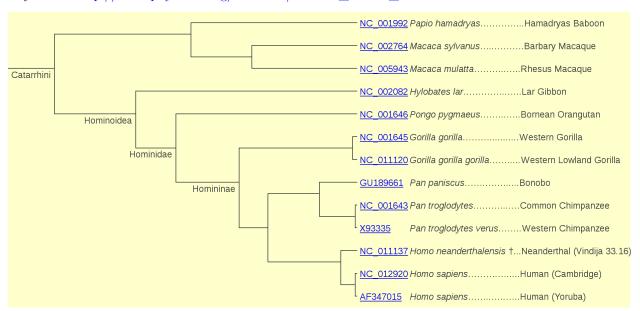
En aquesta pràctica utilitzarem els paquets de R DECIPHER (Wright 2016) i phangorn (Schliep 2011), que pots instal·lar amb els comandaments següents:

```
install.packages('phangorn')
if (!requireNamespace('BiocManager', quietly=TRUE))
    install.packages('BiocManager')
BiocManager::install('DECIPHER')
```

A més, necessitaràs l'arxiu primates.fasta, que pots trobar a l'aula virtual o segurament també a l'enllaç següent: una adreça. Assegura't de què coneixes l'adreça de l'arxiu al teu ordinador, així com el directori de treball de la teua sessió de R. Determina el directori de treball amb el comandament getwd() i per facilitar les coses, guarda una còpia de primates.fasta en eixa mateixa carpeta.

Objectiu

L'objectiu d'esta pràctica és reproduïr la filogènia dels primats catarrins a partir de les seqüències mitocondrials completes de 13 individus de 9 espècies diferents, tal com apareix a la figura següent, que apareix al web de PhyloTree: http://www.phylotree.org/resources/mtDNA human relatives.htm.

El procediment hauria d'incloure els passos següents:

- 1. Descarregar les seqüències nucleotídiques dels genomes mitocondrials.
- 2. Alinear-les amb el mètode implementat al paquet DECIPHER.

3. Obtenir la filogènia mitjançant algun mètode ràpid, com ara el Neighbor-Joining.

Descàrrega de les sequències.

La taula 1 indica els números d'accés de les seqüències que necessitem i l'espècie a la qual pertany cada seqüència.

Taula 1: Números d'accés i espècies de les seqüències mitocondrials seleccionades.

Número d'accés	Espècie	
Y18001	Papio hamadryas	
AJ309865	Macaca sylvanus	
AY612638	Macaca mulatta	
X99256	Hylobates lar	
D38115	Pongo pygmaeus	
D38114	Gorilla gorilla	
X93347	Gorilla gorilla gorilla	
GU189661	Pan paniscus	
D38113	Pan troglodytes	
X93335	Pan troglodytes verus	
AM948965	Homo sapiens neanderthalensis	
J01415	Homo sapiens (Cambridge)	
AF347015	Homo sapiens (Yoruba)	

Pots descarregar les seqüències en format FASTA, una a una, seguint els enllaços de la Taula 1. Caldria guardar-les totes al mateix arxiu de text pla, respectant el format FASTA. Alternativament, podem utilitzar els comandaments següents per descarregar en la carpeta de treball un arxiu FASTA amb les 13 seqüències:

Executa el codi anterior i comprova que a la carpeta de treball se t'ha descarregat un arxiu anomenat primats.fasta. Podràs obrir-lo amb un editor de text, com el bloc de notes en MS Windows. Però no és recomanable editar manualment els arxius de dades

Alineament

Per alinear les 13 seqüències, necessitem: carregar el paquet DECIPHER, llegir les seqüències i guardar-les en un objecte dins la sessió de R, i aplicar la funció AlignSeqs() per crear un nou objecte amb les seqüències alineades. Executa els comandaments següents:

```
## [2] 16586 GTTTATGTAGCTTAAACCCACCC...CACAATTGTCACTCACACCCCT ENA|AJ309865|AJ30...
## [3] 16564 GATCACGGGTCTATCACCCCTATT...CCTTAAATAAGACATCTCGATG ENA|AY612638|AY61...
## [4] 16472 GTTTATGTAGCTTAACTACCCAA...AGCCTATCCCCAAAGAGTCCCC ENA|X99256|X99256...
## [5] 16389 GTTTATGTAGCTTATCCATCCA...AACCCAAAAGACACCCCGCACA ENA|D38115|D38115...
## ... ...
## [9] 16554 GTTTATGTAGCTTACCCCCTCAA...ACCCCAAAGACACCCCCTACACA ENA|D38113|D38113...
## [10] 16561 GTTTATGTAGCTTACCCCCTCAA...ACCCCAAAGACACCCCTACACA ENA|X93335|X93335...
## [11] 16565 GATCACAGGTCTATCACCCCTATT...CCTTAAATAAGACATCACGATG ENA|AM948965|AM94...
## [12] 16569 GATCACAGGTCTATCACCCCTATT...CCTTAAATAAGACATCACGATG ENA|J01415|J01415...
## [13] 16571 GATCACAGGTCTATCACCCTATT...CCTTAAATAAGACATCACGATG ENA|AF347015|AF34...
```

Ara, l'objecte senseAlinear conté en la memòria de treball les 13 seqüències mitocondrials. Observa com en invocar el nom de l'objecte, ens apareix un resum del seu contingut.

```
alineades <- AlignSeqs(senseAlinear)
alineades</pre>
```

Observa que la funció AlignSeqs() no modifica l'objecte original (senseAlinear), sinó que en crea un altre. Necessitem assignar (<-) el resultat de la funció a un nou objecte (alineades) per tal de retenir en la memòria de treball l'alineament. Observaràs que la funció AlignSeqs() produeix alguns missatges sobre el procés. Podries suprimir eixos missatges amb l'argument opcional verbose = FALSE. Observa també que el nou objecte alineades té un aspecte diferent al de senseAlinear. Per tal de veure l'alineament complet, executa el comandament següent:

```
BrowseSeqs(alineades)
```

Hauria d'obir-se una nova pestanya en el navegador on es mostra l'alineament. Observa'l detingudament. Per què creus que algunes seqüències semblen tenir un fragment addicional en un extrem o en l'altre?

L'objecte alineades només existeix en la memòria de treball, i pot desaparèixer quan es tanque la sessió. Si vols conservar l'alineament que has generat en un arxiu FASTA, pots utilitzar el comandament següent:

```
writeXStringSet(alineades, 'alineades.fasta')
```

En l'aula virtual, o bé en aquest enllaç pots descarregar un arxiu FASTA amb un alineament alternatiu. Una volta descarregat, pots obrir-lo amb la funció readDNAStringSet(), i visualitzar-lo amb BrowseSeqs(). En què es diferencia de l'alineament que has obtingut tu? Continua treballant amb l'alineament que consideres més adient.

Reconstrucció filogenètica

Una vegada disposem d'un alineament, podem inferir les relacions filogenètiques entre les 13 seqüències. Hi ha molts mètodes diferents: màxima parsimònia, màxima versemblança, UPGMA, etc. Utilitzarem el mètode de Neighbor-Joining, basat en la matriu de distàncies genètiques entre les seqüències, perquè és un mètode ràpid.

Primer, carreguem el paquet phangorn:

```
library('phangorn')
```

La funció NJ() de phangorn que produirà l'arbre filogenètic s'aplica sobre una matriu de distàncies. Per calcular la matriu de distàncies entre les 13 seqüències nucleotídiques, podem aplicar la funció dist.dna(), la qual necessita com a arguments un alineament guardat com a objecte de classe DNAbin i un model d'evolució molecular. Primer, creem un objecte de classe DNAbin amb el mateix alineament que tenim guardat en l'objecte alineades (o en el que hages triat), i que és de classe DNAStringSet:

```
aln <- as.DNAbin(alineades)
aln</pre>
```

En segon lloc, hauríem de triar un model d'evolució molecular, dels quals n'hi ha molts. Disposem de la funció modelTest() per determinar quin és el model d'evolució que millor s'ajusta a les nostres dades. Però tarda uns quants minuts en comprovar tots els models. Per estalviar aquest temps, la taula 2 mostra els cinc millors models d'evolució molecular del mitocondri dels primats. És a dir, els cinc models amb un criteri d'informació bayesià (BIC) menor. El criteri d'informació d'Akaike (AIC) és una altra manera de comparar els models.

Taula 2: Selecció de models d'evolució molecular que millor s'ajusten a l'alineament.

Model	logLikelihood	AIC	BIC
$\overline{\text{TPM2u+G(4)+I}}$	-73032.87	146125.7	146357.5
TIM2+G(4)+I	-73029.03	146120.1	146359.6
TVM+G(4)+I	-73029.47	146122.9	146370.2
GTR+G(4)+I	-73026.01	146118.0	146373.0
HKY+G(4)+I	-73052.22	146162.4	146386.5

El model TPM2u+G(4)+I és el model de tres paràmetres de Kimura, també congut com K81 (Posada 2008), amb variació entre llocs de la taxa de substitucions (+G(4)) i amb una proporció de llocs invariables (+I). En qualsevol cas, la funció dist.dna() no ens ofereix totes les opcions (consulta help(dist.dna)). Calcularem les distàncies amb tres mètodes diferents i comprovarem quina repercusió té el model d'evolució molecular en la inferència filogenètica. Executa els comandaments següents:

```
distancies.K81 <- dist.dna(aln, model = 'K81', gamma = 1.19)
distancies.T92 <- dist.dna(aln, model = 'T92', gamma = 1.19)
distancies.F84 <- dist.dna(aln, model = 'F84', gamma = 1.19)
distancies.TN93 <- dist.dna(aln, model = 'TN93', gamma = 1.19)</pre>
```

La distància genètica entre dues seqüències és una estimació del nombre mig de substitucions que s'han acumulat en cada posició, des de la seua divergència.

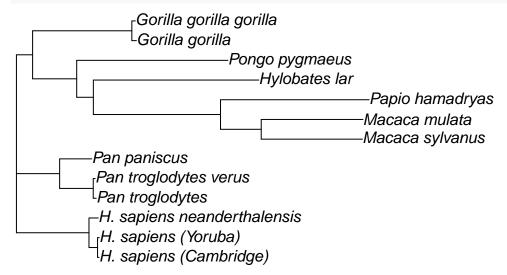
Procedim al la inferència filogenètica pel mètode del Neighbor-joining. El comandament següent crea un arbre filogenètic, guardat en l'objecte NJ.K81. Executa'l i fes el mateix per obtenir els arbres corresponent a les altres tres distàncies.

```
NJ.K81 <- NJ(distancies.K81)
```

Pots utilitzar el comandament plot(NJ.K81) per visualitzar l'arbre. Observaràs que hem conservat el nom sencer de cada seqüència, tal com estava definit a l'arxiu primats.fasta. Els noms tan llargs dificulten la visualització. Afortunadament, disposem de la funció updateLabel() per modificar aquests noms, tant en un arbre (objecte de classe phylo) com en una matriu de distàncies (objecte de classe dist). Fes el següent en cada un dels arbres:

Com sempre, la funció no modifica el seu argument, sinó que produeix un resultat nou, que hem d'assignar a un objecte per mantenir-lo en la memòria. Si realment volem modificar l'objecte NJ.K81, he hem de fer explícit mitjançant <-.

Bibliography

Posada, D. 2008. "jModelTest: Phylogenetic Model Averaging." *Molecular Biology and Evolution* 25 (7): 1253–56. https://doi.org/10.1093/molbev/msn083.

Schliep, K. P. 2011. "phangorn: Phylogenetic Analysis in R." *Bioinformatics* 27 (4): 592–93. https://doi.org/10.1093/bioinformatics/btq706.

Wright, Erik S. 2016. "Using DECIPHER V2.0 to Analyze Big Biological Sequence Data in R." The R Journal 8 (1): 352–59. https://doi.org/10.32614/RJ-2016-025.